

[Viggo Hauch.]

statsadministrationen, her fra folketingets talerstol have lov at gentage, hvad jeg tidligere har sagt offentligt, at mine egne erfaringer fra sagligt samarbejde med undervisningsministeriets embedsmænd har givet mig det indtryk, at man dér møder embedsmænd, som er overordentlig forstående, uhyre lidt bureaukratiske og meget hurtige i deres ekspedition af sager, når folk ude omkring er kommet i klemme. Det ønsker jeg gerne sagt i tilslutning til det, jeg i øvrigt har fremført.

Med disse bemærkninger skal jeg på min gruppes vegne anbefale at stemme imod ændringsforslag nr. 21, at stemme for de af os stillede ændringsforslag nr. 8, 10, 14 og 17, idet jeg samtidig oplyser, at skulle mod vor forventning disse ændringsforslag ikke blive vedtaget, vil vi, som følge af at vi i princippet er gået ind for den ændring, der skal ske, undlade at stemme ved afstemningen om ændringsforslagene nr. 7, 11, 13 og 16.

Baagø: Det, som har vanskeliggjort arbejdet med normeringslovforslaget i år, er visse af de ændringsforslag, den højtærede finansminister har fremsendt til lønningsudvalget under udvalgsbehandlingen af det fremsatte lovforslag.

Tre af disse ændringsforslag vil jeg gerne omtale nærmere. For det første det ændringsforslag, som går ud på at normere cheferne for revalideringskontorerne i 26. lønningsklasse og ikke i 25. som foreslået i normeringslovforslaget. At normere disse stillinger i 26. lønningsklasse er efter min mening helt urimeligt. Selv om den daværende socialminister, den nuværende højtærede kulturminister, har stillet de pågældende tjenestemænd i udsigt, at stillingerne ville blive normeret i 26. lønningsklasse, kan jeg ikke se nogen som helst grund til, at folketinget skulle gå med hertil. Der er overhovedet ikke nogen saglig begrundelse for at gøre det. Jeg ved nok, at stillingerne i normeringslovforslaget er foreslået normeret i 25. lønningsklasse med bestillingstillæg, og at ændringsforslaget af den grund ikke vil komme til at betyde en forøget udgift for staten i øjeblikket. Jeg siger udtrykkeligt „i øjeblikket“, for jeg er da aldeles vis på, at allerede på næste års normeringslovfor-

slag vil der foreligge forslag om at yde de pågældende et bestillingstillæg. Må jeg i øvrigt sige, at så vidt jeg har kunnet få oplyst, er disse revalideringschefer ikke i besiddelse af en sådan uddannelse, at den berettiger til den foreslåede normering. Tilmed er de nu i en forholdsvis ung alder, en alder, hvor kun ganske få af statens øvrige tjenestemænd kan forvente at nå en topstilling i 26. lønningsklasse. Er det nu ikke meget betænkeligt straks at placere disse tjenestemænd så højt, inden man har set noget rigtigt til, hvor meget de vil få at bestille, og hvorledes de i det hele taget er i stand til at løse deres opgaver? Jeg har ladet mig fortælle, at et sted har de en chef, der ikke foretager sig noget, inden han indhenter råd og vejledning hos det lokale revalideringsnævns formand, og et andet sted er det i virkeligheden lederen af det pågældende amtsarbejdsanvisningskontor, der træffer afgørelse i alle spørgsmål. Hvorom alting er: vedtager vi det stillede ændringsforslag, udløser vi en kædereaktion, som til næste år vil fremkomme i form af en række opnormeringer af stillinger inden for andre tjenestegrene under staten. Min gruppe vil derfor stemme imod ændringsforslaget, og jeg anbefaler det høje tings medlemmer at gøre det samme.

For det andet må jeg om ændringsforslaget vedrørende oprettelsen af en sekretariatschefstilling og en souschefstilling ved u-landskontoret under udenrigsministeriet sige, at vi agter at stemme for dette forslag, da vi forstår, at man i udvalget, der behandlede lovforslaget om u-landshjælpen, blev enige om denne normering. Men vi vil samtidig fra konservativ side advare stærkt imod, at man fremtidig, både fra fagministres og fra udvalgenes side, giver sig af med lønningsmæssige og normeringsmæssige spørgsmål uden om lønningsrådet, hvor repræsentanter for folketinget er indvalgt, og uden om det af folketinget valgte lønningsudvalg.

For det tredje må jeg knytte nogle bemærkninger til ændringsforslaget vedrørende en ændring af undervisningsministeriets administrative opbygning. Vi fra vor side er enige i, at denne administration længe har trængt til at blive rationaliseret og omformet. Henlæggelsen af den tekniske undervisning fra handelsministeriet til under-